

Bülent Akyol

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.10.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlatamadıklarım

Suya yazamadığım şiirler gibi;
insanlara anlatamadığım şeyler vardı,
içimde.

Sonra, her biri,
bir başka karanlık köşeme sindi.

Görünmez oldular.
Sorsanız,
gösteremem ben bile,
yerlerini..

Lakin,
aklıma geleni söylememe sevdam,
hiç bırakmadı peşimi.
İzledi adım adım beni.

Ne kadar istesem olmadı.
Firari kelimeler,
meçhul duygularımca,
bir bir yakalandı.

Ruhumun kör zindanları,
o zavallılarla dolup taşı.

Bülent Akyol
İstanbul – 2016
Copyright ©

"Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler" kitabından..

Bülent Akyol

Bilinmezler

Kesin olan Őu ki;
Geldik..
Gidiyoruz..
Gideceđiz..

Neden geldiđimizi bilemeden..
Neden gittiđimizi bilemeden..
Neden gideceđimizi bilemeden..

Bilinmezler girdabında,
savruluyoruz.

Bülent Akyol
İstanbul - 2016

Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler kitabından

Copyright ©

Bülent Akyol

Denklem

Denklem

Büyük denklemi,
sefil hayatlarımızın..

Bilmediği, hiçbir öğretmenin.
Öğretmeye tevessül dahi etmediği.

Rüyalarımızı süsleyen;
tahtalar dolusu,
"çözüm formülleri".
Nafile..

Boşa çıkan umutlar rastlar,
umutsuzluğa saplanan
zavallı ruhlarımıza,
anlamsız sokaklarda.

Oysa, yalnızca,
çocuklar ve yaşlılardadır hazine..

Ve kimsenin aklına gelmez sormak;
dikkate alınmayanlar ulusundakilere.

Yıllar geçer.
Hatırlamak zorlaşır.
Tıpkı, aslında kim olduğumuzu
hatırlayamadığımız gibi..

Bülent Akyol
İstanbul - 2016
Copyright ©

"Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler" kitabından..

Bülent Akyol

Dökülen Keder

Düşünceler çarpıyor hızlıca,
asırlardır boş duran bardağımın,
suskun ve kuralcı yüzüne.

Dökülüyor bir kaç damla keder,
sessizce süzülüp,
karanlık ve şafaksız
geleceklerine..

Kucaklıyor, ahşaptan masa,
ağlayan damlaları.
Yok olmanın
bilinmezliğine davet ediyor.

Kederim; masa,
masa; kederim oluyor.

Mutlu şairler;
neşeli dizeler yazıyorlar üzerinde.
Hüzünlüler;
ölümün kurtarıcılığını mısralıyor.

Bülent Akyol
İstanbul - 2016

Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler kitabından.

Copyright ©

Bülent Akyol

Geri Dönmek

Geri dönmek;
bir gülün,
susuz kalıp,
kuruması gibi;
hüzün verici..

Yerinden çıkan bir kemiğin,
tekrar yerine girmesi gibi;
acı verici..

Hedeflenen başarıdan vazgeçmek gibi;
onur kırıcı..

Doğan bebeğin;
olduğu yere geri dönememesi gibi;
imkansız..

Geri dönmek;
ayrılan yere olmaz,
hiçbir zaman.
Hep, farklı bir yere..

Bu yüzdendir ki;
bulunmaz,
ayrılan yerde bırakılan hiç bir şey,
geri dönüldüğünde..

Bülent Akyol
İstanbul – 2016
Copyright ©

"Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler" kitabından..

Bülent Akyol

Gizli Geçit

Kelimeler dolaştığında hızlıca beyinde,
Güzel bir cümle kurmak için,
tükenmez bir umutla..
Sakin onları yalnız bırakma !

Beynin ile parmaklarının arasındaki gizli geçidi,
bir tek sen bilirsin.

Ve işin garip yanı şudur ki;
istesen de bu geçidi,
kimseye söyleyemezsin.

Bülent Akyol
İstanbul - 2016
Copyright ©

"Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler" kitabından..

Bülent Akyol

Grift Duygular

Bir şeyler damlıyor,
yüreğimin meçhul dehlizlerine.
Daralıyor zaman,
yürek
ve diğer her şey.

Bilinmezler pusuda.
Yetim bir kurşunla öldürülme korkusu bu;
kulaklarımda hiç susmayan.

Yaşlı bir kadın olmuş sevda..
Tam karşımda.
Şuursuzca anlatmakta.

Dilsiz kar akşamlarında,
çivit mavisi umutlar verme arzusu;
sokaktaki her yavruya...

Bülent Akyol
İstanbul - 2016
Copyright ©

"Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler" kitabından..

Bülent Akyol

Hisler Durađı

Adlandıramadığım hisler çarpıyor,
dalga dalga,
yüređime.

Yalın bir hissizlik çemberinde
buluyorum kendimi, sonra.

Henüz firar etmiş, mutluluđum.
Belli, izler halen taze..

Keder köpekleri salınıyor,
yakalayıp parçalamak için..
Yarı sağır kulaklarım duyuyor,
korkunç hırıltılarını..

Mutsuzluk duygusu sancıda,
bir yerlerimde.

Henüz çürümeye başlamış elimi,
öksüz bedenimde gezdiriyorum.
Kurtçuklarım tutunuyor,
sıska parmaklarıma,
beyaz ve sevimli.

Bir an önce tanışıp,
hal-hatır etme arzusu;
kör kuyularımı mesken tutmuş,
sayın sancım ile..
Nafile..

Bülent Akyol
İstanbul - 2016
Copyright ©

"Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler" kitabından..

Bülent Akyol

İçindeki Sen

Gece yarısını geçtiğinde zaman..
Kelimeler daldığında,
usulca uykuya..

Kendinlesindir artık;
sen ve sen.

Sohbetinizin koyuluđu;
akşam çayına benzer.

Diđerlerinden farksızdır, oysa;
içindeki "sen".

Çođu zaman;
"yalancı",
"sahtekar",
"düzenbaz" !

Hem çok sever, hem nefret edersin.
Nereye kaçsan kurtulamazsın.
Gizli ikizindir o senin;
ayrılmazsın.

Bülent Akyol
İstanbul - 2016
Copyright ©

"Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler" kitabından..

Bülent Akyol

Uzaklarda

Gider..
Ve yalnız kalırsın.

Sen ve yalnızlığın..

Yarenlik edersiniz;
kırık bir sandalye ve
sallanan masaya.

Gölgeler gittikçe büyür.
Işıklar ve yalnızlar;
gittikçe küçülür.

Aylar sonra,
bir ses duyarsın,
uzaklardan.

Notalar fısıldar, rüzgarla kulağına;
"burada o" derler;
"Yanımızda.
Çok uzaklarda.."

Bülent Akyol
İstanbul - 2016

Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler kitabından.

Copyright ©

Bülent Akyol

Üşüyen

Ruh üşümekte..
Bilinmezliğin her santimetre karesi;
titremekte, umarsızca.

Cephanesi bitmiş,
tüm arkadaşları katledilmiş,
mevzideki yalnız asker..

Ağaç gölgesinde soluklanan,
mutluluğa sürgün insan.

Bebeğini sevmek ile nefret etmek arasında,
hassas dengeyi tutturabilmiş;
depresif anne..
Ve bunu gizleyebilen;
masum kabiliyeti.

Zamanın içinden geçen insan..
İçinden geçen insan..
Geçen..
İnsan..

Bülent Akyol
İstanbul – 2016

Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler kitabından.

Copyright ©

Bülent Akyol

Yaşamak

Perde kapanır.

Düşer kalbinden vurulmuş bir serçe,
neye uğradığını dahi şaşırılmadan.

Yitik düşlerin orta yerinde hissedilen,
uyanma korkusu;
bizi ortak kılan.

Gömülü karanlıklarda,
sonsuz dek kalacaklarmış gibi duran
sessiz sokaklar;
umutlarımızı boğar, her sabah;
onlar gıklarını dahi çıkarmadan.

Öylesine mağrur..
Ölümü,
eski bir dostu kucaklıyormuş gibi kucaklar;
umutlar.

Ölümü kucaklayan umutlarımız değil;
ruhlarımızdır, oysa.

Umutlar ve ruhlar..
Birini öldüren, diğerinin de katili olur.

Katil bulunursa,
bulutlar bölünüp;
güneş, ışıktan oklarını saplayacaktır;
ona mahkum, narin vücutlara.

Sadece, yeni doğmuş bebeklerin malumudur; katil.
Hiçbir zaman söylenemez, bu yüzden.
Hep "meçhul" kalır,
tozlu, karton klasörlerde.

Katledilen ruhlarımızdan çok uzaklarda,
canlı sandığımız,
ölü ve yok olmakta olan bedenlerimizle,
yaşamaya çalışmamızdır sorunumuz, oysa.

Ruhsuz bedenlerle yaşamanın,
imkansızlığını sorgulamadan;
yaşamaya çalışmak.

Yapmaya çalıştığımızın;
"yaşamak" değil;
henüz keşfedemediğimiz;
"acizlik" olduğundan habersizce..

Bülent Akyol
İstanbul - 2016

Çekmeceme Yuva Yapan Şiirler kitabından.

Copyright ©

Bülent Akyol